

SKOGENS RO

Terence Koh var stjerne i New Yorks kunstverden og solgte verker for millioner av dollar. Det var før han flyttet på landet og begynte å planlegge soloutstilling i Bergen.

TEKST MAREN STETTE MOSAKER

SCENE FRA DOKUMENTAREN «Hey Koh Bunny, Hey Koh Bunny!» fra 2008: Kunstner Terence Koh sprader rundt i en eksklusiv klesbutikk på Manhattan. Han må ha noe «shocking» til kveldens kunståpning, og valget faller på en hvit ekornpels til 60.000 dollar. Deretter: En flirende Koh i baksetet på en bil tar en stor slurk av en nyåpnet vodkaflaske, han er på vei til en av New Yorks fremste kunstsamlere. Koh skal legge siste hånd på kunstverket som består av kvadratiske glassbokser med hans egen gullbelagte avføring.

– Penger, kjendiser og teknologi ... , sukker Koh på telefon fra sitt gårdshus noen timers kjøring utenfor metropolen.

– New York er full av «zombies», fortsetter han.
– Zombies?

– Ja, mennesker som går på gaten uten å være tilstede. Jeg så ingen slike i Bergen da jeg var der i januar. Jeg elsker Norge, og håper zombieene aldri tar over hos dere.

KUNSTREISEN. Når han åpner sin første soloutstilling i Norden, er planen å stenge to gallerier, plassere en gammel tresnekke i Puddefjorden og et lyshus på Festplassen midt i Bergen sentrum.

– Reiseskildringen er et nøkkelbegrep som vi har diskutert mye, forteller Espen Johansen, som har kuratert utstillingen.

– Det er vandringen mellom visningsrommene som blir det sentrale elementet, og båten skal frakte »

TERENCE KOH

KANADISK kunstner, født 1977 i Beijing, Kina. Plasseres ofte i New Gothic Art-movement på grunn av sin utstrakte bruk av pornografiske elementer, punk, queer og mørke undertoner.

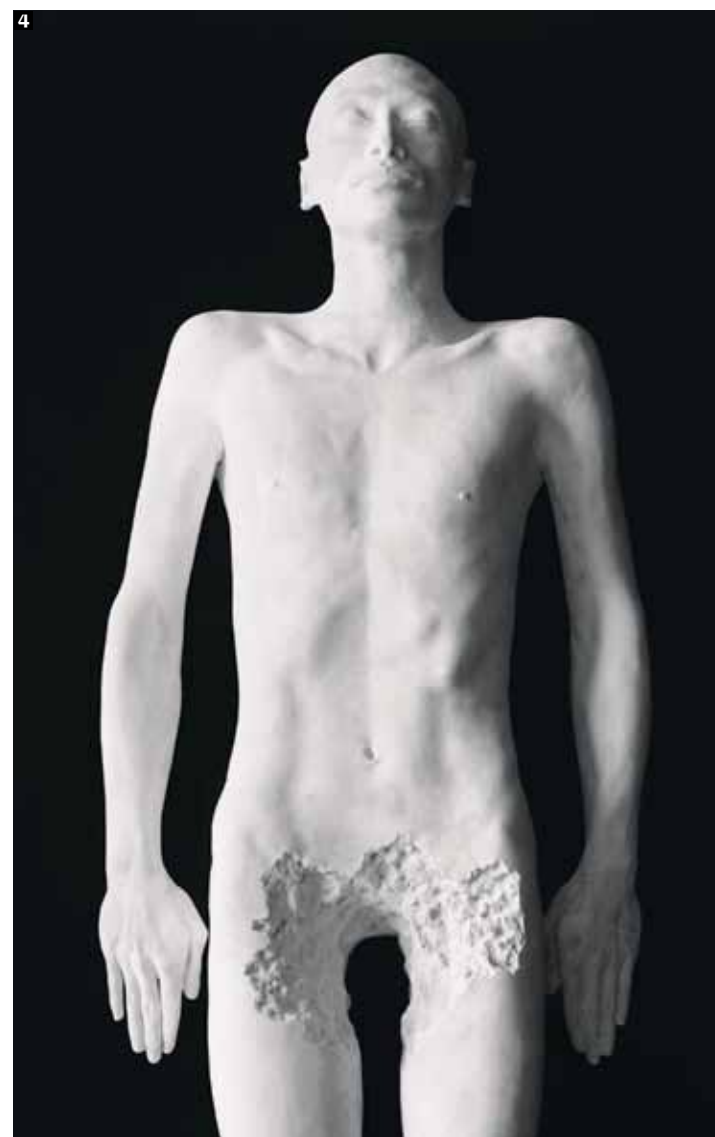
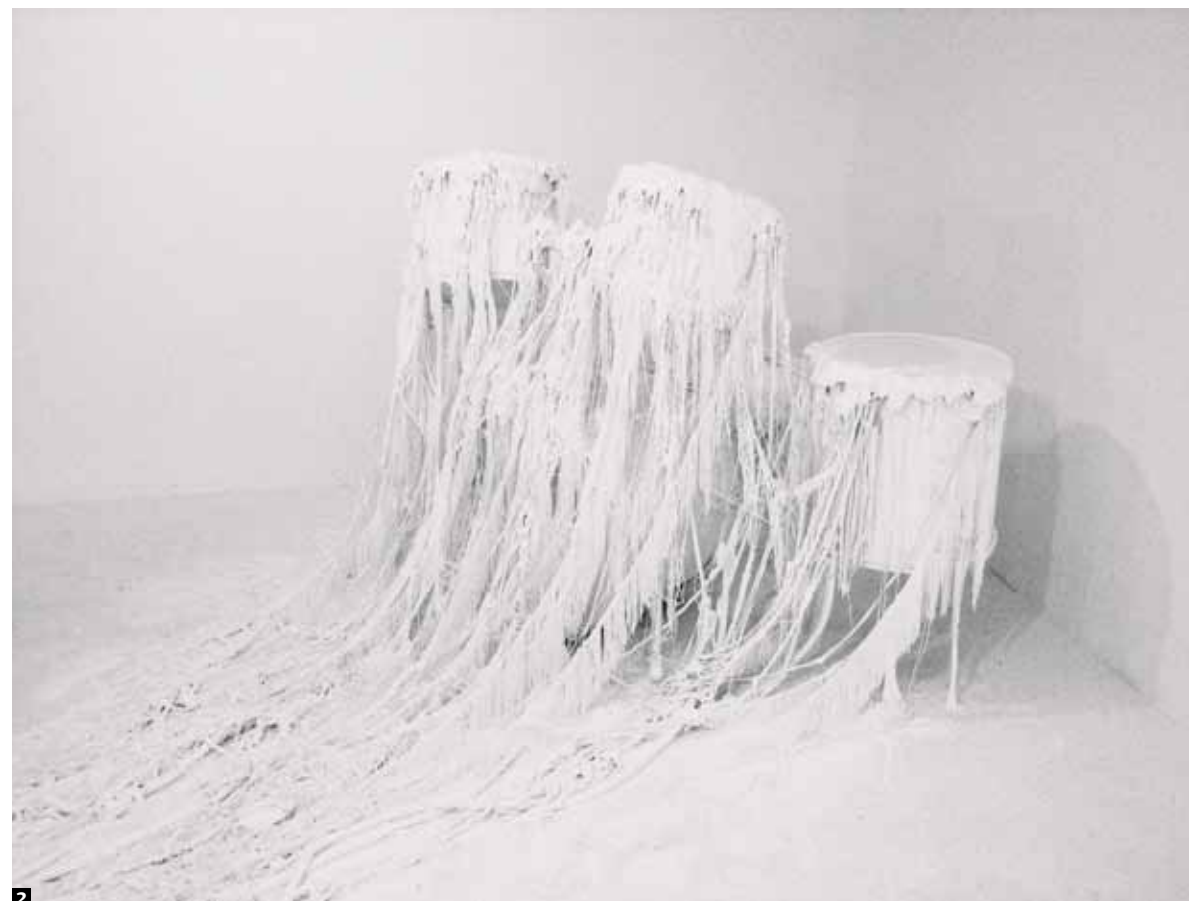
ÅPNER soloutstillingen «Sticks, stones and bones» på galleriene Tag Team og Entrée i Bergen 14. mars.

NETT terencekoh.com

» ÅNDEN PÅ VERKET.

– Det tar en landsby å lage en utstilling, sier Terence Koh. – Jeg har ideene, mens andre utfører dem. Når jeg kommer til Bergen i begynnelsen av mars, skal jeg gå rundt og berøre alt. Legge min hånd på verket.

Jeg følte meg både som et speil og en svamp. Jeg var overfladisk, men tok også alt til meg og ble sugd inn i et liv som ikke var meg

TERENCE KOH kunstner

» publikum frem og tilbake mellom de to galleriene.

I 2011 viet Johansen masteroppgaven sin i kunsthistorie ved Universitetet i Bergen til Terence Kohs kunstnerskap.

– På den tiden var han overalt i hippe kunstmagasinene og på moteblogger, men jeg var mer opptatt av å analysere kunsten hans, forteller Johansen.

Hvorfor Koh er giret på å gjøre en av sine få soloutstillinger i 2014 i Bergen, er Johansen jammen ikke sikker på.

– Det eneste jeg vet, er at han er en helt annen person enn før.

SPEIL OG SVAMP. Hva skjedde? Terence Koh hadde det meste. Under alteregoene «Asianpunkboy» og «Koh Bunny» provoserte og sjokkerte han kunstverdenen med seksuelle, ofte pornografiske kunstverk og ekstravagant oppførsel. Under sin første soloutstilling «The Whole Family» på Peres Projects i Los Angeles i 2003 malte han galleriets kjeller hvit, dekket gulvet med mel og viste hvite skulpturer og svart-hvitt-fotografier. Den fargeløse paljetten ble raskt et kjennetegn, og tre måneder senere fikk han innpass på den prestisjefulle Whitney-biennalen i New York.

Kunsthaller og gallerier sto i kø, og moteverdenen elsket hans eksentriske klesstil. Festene i den helhvite leiligheten i Canal Street ble større, kjendisene flere og pelsjakkene dyrere. Han åpnet sitt eget galleri – The Asian Song Society – som var sentralt i utviklingen av en ny undergrunnsscene med kunstnere som Dash Snow, Dan Colen, Ryan McGinley og

Koh selv i spissen. Så fikk han nok, la ned galleriet, sluttet å snakke med vennene sine – og rømte kunstverdenen.

– Jeg følte meg både som et speil og en svamp. Jeg var overfladisk, men tok også alt til meg og ble sugd inn i et liv som ikke var meg, sier Koh.

– Jeg hadde ikke tid til å tenke eller reflektere. Jeg begynte å gjøre performance, og så plutselig eide jeg et galleri. Haha, it's crazy. Når du vokser opp så fort, er du som en rullende sten. Men egentlig er jeg veldig sjenert, sier han.

– Er det derfor du gikk inn i karakterene Asianpunkboy og Koh Bunny?

Det blir stille i røret.

– Det har jeg ikke tenkt på før. Kanskje. Jeg var ung og måtte spille ut flere personlighetstrekk. Jeg gjorde mye uten å tenke. Jeg var som en popstjerne.

UTOPIA. Nå er Koh mer opptatt av å skape sitt eget Utopia. På gården langt oppe i Hudson Valley prøver han å være selvforsynt med det meste. Han spiller sunt, har solcellepanel og heder han har fått ro i sjelen.

– Jeg leser nettaviser en liten stund hver morgen, og det er trist å se hvor mye vold og korrupsjon det finnes i verden. Jeg spør meg selv: «Hvordan kan kunst hjelpe? Hva kan jeg gjøre? Hvordan kan en båt i Bergen bidra?» Jeg kan ikke forandre verden, men observere, stille spørsmål og utfordre meg selv, sier han.

– Og vet du: For første gang har jeg en utstilling hvor jeg bruker farger. **D2**

« **1 SNØHVIT.** Hvitt har vært gjennomgående i Terence Kohs kunstnerskap, som i neonlysinstallasjonen «Snow White» fra utstillingen «Number Two: Fragile» i 2008. **2 HVIT MUSIKK.** Et hvitt trommesett av blant annet plast, voks, tau, blod og pels var en del av hans helhvite utstilling «Koh & 50 Most Beautiful Boy» på Peres Projects i 2004. **3 GLASSLABYRINT.** 1184 glassbokser med ulike hvitmaltede objekter, fylte gallerirommet på Kunsthalle Zürich i 2006. **4 KOH MY GOD.** I 2007 gjorde Koh en avstøpning av seg selv i bronse og hvit platina, og stilte ut resultatet under «The Camel was God, the Camel was Shot».